

**ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΝ
Τῇ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΩΙ ΕΒΔΟΜΑΔΙ**

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ/ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς
ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς
κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ (τουῦδε), καὶ
ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν
πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ (αὐτῆς), ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται·
τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς)

ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ
ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου
(τουῦδε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν
λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν,
ἐπινίκιον ἄδοντας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΙΕΡΕΥΣ/ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ
ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου
(τουῦδε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ**Ὡδὴ γ'. Ἦχος α'.**

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΙΕΡΕΥΣ/ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ**Ὡδὴ δ'. Ἦχος α'.**

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος α'.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ ς'. Ἦχος α'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος α'.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὡιδὴ η΄. Ἦχος α΄.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία
τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν
ἐορτῇ, καὶ πανηγυρίς ἐστι πανηγύρεων, ἐν ἣ
εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ΄)

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὡιδὴ θ΄. Ἦχος α΄.

Ὁ Ἀγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, Ἀγνή
Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς
Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἰερουσαλήμ·
ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε
νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών, σὺ δέ, ἁγνή, τέρπου,
Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος. (ἐκ γ΄)

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

**Ἐξαποστειλᾶριον.
Αὐτόμελον. Αὐτόμελον.**

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς
καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ
ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας
θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ
κόσμου σωτήριον. (δὶς)

Εἶτα ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

ΙΕΡΕΥΣ/ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς
ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς
κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ (τουδὲ), καὶ
ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν
πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ (αὐτῆς), ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται·
τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς)
ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ
ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου
(τουδὲ), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· καὶ πάντων

τῶν Ἀγίων, τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν
μεταστάντος δούλου αὐτοῦ (τοῦ δεῖνος)
ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις
Ἀβραὰμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ ἁγίων
συναριθμήσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ
ἀείμνηστε ἀδελφεὲ ἡμῶν. (ἐκ γ')

ἤ·

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστος
καὶ ἀείμνηστος ἀδελφὴ ἡμῶν. (ἐκ γ')

*Ἀντὶ δὲ τοῦ "Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν,"
ψάλλομεν τὸ ἑξῆς·*

ΧΟΡΟΣ

Δόξα· καὶ νῦν. **Τοῦ Πάσχα.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν
τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα. Εἵπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς
μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ
Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν
χριστάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζῶν χαριστάμενος.

ΛΑΟΣ

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος!

Ἐκ τοῦ Ναοῦ μέχρι τοῦ τάφου ψάλλεται τὸ ἑξῆς·

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν
τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα. Εἵπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς
μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ